

EL VALLÈS NOU

Periodic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. . . . 1'50 Ptes.
 Número corrent. 10 cèntims

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

== La Agrícola Espanyola ==

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptas.—Capital desembolsat, 325.000 Ptas.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a **GRANOLLERS**: **Joan Pigullém** Plassa de la Constitució, 31.—Autoritzat per la Comissaria General de Seguros.

- - BANCO NACIONAL - -

Compañía anónima de Seguros sobre enfermedades.

Fundada en 1906 y autorizada de R. O. por el MINISTERIO de FOMENTO.

Funciona bajo la inspección del Estado.

Tiene constituido el correspondiente depósito legal de garantía.

Cuenta con asegurados en todas las regiones de España y tiene establecidas Sub-Direcciones en las provincias de Alicante, Canarias, Badajoz, Baleares, Málaga, Murcia, Jaén y Granada, Tarragona, Salamanca, Sevilla y Huelva, Valencia y Castellón, Vitoria, etc.

Autorizado el contenido de este anuncio por la Comisaría General de Seguros

Para detalles a la Dirección: *Bailén, 130, pral., Barcelona*, o a nuestro Representante en esa **D. Pedro Novellas, calle de Alfonso IV, 20.**

El Nou Hospital-Assil

Al arribar aquestes ratlles a nostres lectors, serà ja potser firmada l'escriptura de compra dels terrenys adquirits per la Junta de Reforma de Granollers i construcció d'un Nou Hospital Assil, per a l'emplantament del nou edifici que s'tracta de construir.

Aquest es el primer pas que's dona per a portar a la practica un projecte que fá tant temps preocupa a les persones que s'interessen per el be dels pobres i per el progrés de Granollers.

Com ja havem dit diferents voltes en aquestes planes, Granollers necessita un edifici més grand, més ventilat, més modern, per a Hospital-Assil i la Junta nomenada per a portar a cap la construcció de tal obra, pot al fi assegurar de vant del poble que aquesta serà un fet, havent comensat ja amb la compra dels terrenys que D. Ramón Sobrevia poseeix tocant a la carretera de Cardedeu.

Peró per acabar tant magna obra, es

necessita que tothom hi porti'l seu gra de sorra o la seva pedra de construcció, segons llurs possibilitats. Obra de tots ha de ser el nou edifici Hospital-Assil que dins poc temps veurá aixecar nostra Vila. Fins avui la Junta encarregada de treballar per a la seva construcció no pot pas mostrarse pessimista; diferents personalitats de dins i fora de Granollers han demostrat el carinyo que senten per la nova obra, oferint el seu valios concurs i'ls seus cabals, posant en la suscripció oberta el seu nom al costat d'importants donatius.

A mes, un eximi patrici que no vol siga sapigut son nom, ha ofert la quantitat de 70.000 pessetas destinades a la construcció del edifici Hospital.

Actes com aquest encoratjan als mes pessimistes.

Peró amb aixó no n'hi ha prou per a fer tot lo que's necessita, doncs a mes del edifici Hospital s'ha de fer l'edifici Assil, la casa per a les monjes encarregades del cuidado de malalts i assilats; s'ha de fer també una capella, i perque

M. COVARSI

CIRURGIÀ-DENTISTA

Tractament de totes les en-	Curació del dolor de lents
ermetats del orgue dentari	sens recórrer a l'extracció
ses dependències : : :	en la majoria dels cassos :

CONSTRUCCIÓ DE TOTA CLASSE DE PESSES DENTADURES POSTISSES AMB OR, ALPACA, CAUCHO, ETC.

CLÍNICA A BARCELONA.—Baixa de Sant Pere, núms. 23 i 25, principal. *CONSULTA de 9 a 1 i 3 de a 7.*

CLÍNICA A GRANOLLERS.—Plassa de Perpinyá, 17, 2on. - 2.ª. *CONSULTA tots els dijous de mercat de 9 a 1 i de 2 a 4.*

tot siga ben complert també's necessita una estada per el capellá i una altre per l'Hospitaler per lo que es convenient que tothom aporti son óbol per a que la Junta pugui arribar a cap, tant benéfica com important obra.

Per aixó diem qu'ha de ser obra de tots; rics i pobres han de contribuirhi a mida de ses forces, els rics per la obligació que tenen d'ajudar als menesterosos amb els cabals que Deu ha posat a sa disposició. Els pobres per caritat al próxim, per ajudar en lo que bonament pugan als quins malalts o vells no poguen guanyarse'l pá de cada día, tingan necessitat d'acudir al Hospital o al Assil.

La Junta que ho creu aixís i creu qu' es també aquest el criteri dels granollers, comensará a no tardar una suscripció popular passant casa per casa a demanar en nom dels desvalguts la cooperació de tothom, per a reunir els fondos que sigan menester per a la nova construcció, que tanta falta fá a nostra Vila i a la que tots debem contribuir.

La construcció del nou Hospital-Assil ha de ser, doncs, obra de tots; tots deuen contribuirhi donant un alt exemple d'altruisme i de amor al próxim, fent tothom un esfors per a dotar a Granollers d'un edifici digne de l'importancia de nostra vila, on els malalts que van a buscarhi la salut i'ls vellets que van allí per a trobarhi amb la pau d'una vida

quieta i d'un relatiu benestar, la manera d'acabar tranquilament els últims anys de la seva vida, pugan a mes de la deguda i cuidadosa assistència que sempre hi troban, viurer en locals secs i ventilats, fruïnt de molt sol, molta llum i molt aire, condicions indispensables per a allargar la vida als pobres vellets i ajudar a calmar els dolors dels infelissos malalts.

Tots debém, doncs, treballar ajudant a mida de nostres forces i aptituds per a que lo mes prompte possible siga un fet aquesta obra, tots debém tenir interés en que s'acabi aviat, per aixó enteném que la construcció del nou Hospital-Assil de Granollers, ha de ser obra de tots.

De col·laboració (1)

La Subvenció a la 2.ª Ensenyanza

El Ayuntamiento, en una de sus últimas sesiones, después de prolongado aplazamiento ocasionado por las enconadas luchas políticas de los elementos opuestos que integran dicha Corporación, reconciliándose estos fraternalmente, (sin duda por virtud y arte del consabido pacto electoral) resolvió el concurso para la subvención a la 2.ª Enseñanza, acordando, por unanimidad, concederla al Sr. García, director de la llamada Escuela Católica de reciente fundación en esta villa. También resulta que dicha subvención, que hace pocos años fué aumentada considerablemente, lo ha sido de nuevo, elevándose hasta 2500 pesetas, las 1250, aproximadamente, consignadas en tiempos del malogrado y muy inteligente Sr. Espí.

En principio nada tendríamos que observar de un acuerdo semejante, que parece tiende a dotar a Granollers de un importante centro de enseñanza para los jóvenes que deseen cursar una carrera; pero dadas las condiciones en que se encuentra la enseñanza oficial en nuestra villa, y considerando las circunstancias en que dicha subvención ha sido concedida, mucho dudamos de la conveniencia y oportunidad de que la Corporación municipal se imponga un sacrificio tan importante, y de la eficacia del mismo para el bien de Granollers.

Muy plausible es que nuestro Ayuntamiento proporcione medios para que los hijos de familia pudientes o pobres, dotados de inteligencia privilegiada, puedan adquirir una sólida cultura o cursar una carrera; pero creemos que, antes que la conveniencia de unos pocos, debe preocuparle que la masa general del pueblo pueda recibir una instrucción y educación integral, necesaria

Per no desvirtuar en res el criteri del articulista, publiquem aquest treball en la mateixa llengua en que ens ha sigut remès

ria a todo ciudadano para que pueda ser útil a si mismo y a su patria, evitando que se convierta en miembro inútil o nocivo a la sociedad.

¿Se ocupa nuestro Ayuntamiento, con el interés que se merece, de tan capital asunto? Todos recordamos que hace pocos meses, con motivo de otra subvención concedida a la escuela neutra de La Unión Liberal, este y otros periódicos locales, y hasta algunos ediles católicos, pusieron de relieve lo injusto e impropio de conceder tal subvención, teniendo, como se tenía, abandonada la enseñanza oficial, instalada en edificios destartados y antihigiénicos; y negándose el Ayuntamiento a hacer ningún sacrificio para establecer en ellas la graduación, tan beneficiosa para la enseñanza, y en consignar en su presupuesto, hasta la mínima cantidad de 500 pesetas, destinada a dotar de un auxiliar a una Escuela pública, muy concurrida, propuesto diferentes veces por la Junta Local de Instrucción.

Y si todo es cierto, como realmente lo es, ¿no constituye, en el caso presente, otra injusticia no menos tremenda y manifiesta; el que en poco tiempo, con mano espléndida, liberal y generosa, se haya duplicado la cantidad destinada a instrucción de las clases ricas, y se nieguen constantemente los recursos para el mejoramiento de las Escuelas Nacionales, donde se educa el pueblo; este pueblo al cual todos los partidos halagan y pretenden amar, principalmente cuando una lucha electoral se avecina?

Pero no solamente resulta injusto, sino también ilegal; toda vez que la ley prohíbe que se concedan por los Ayuntamientos subvenciones de carácter voluntario destinadas a enseñanza, en tanto no se sostenga con el decoro debido la enseñanza oficial.

Por otro lado, consideramos un plan poco racional y armónico, el que se trate de organizar bien la 2.ª Enseñanza municipal, y se abandone la primera, fundamento y sólida base de aquella; como lo sería el que se quisiera construir un edificio empezando por el tejado.

Como hemos dicho antes, muchos de estos argumentos no son nuevos, son los mismos, entre otros, que los que alegaban los concejales de la derecha y algún otro elemento no menos autorizado, cuando con titánico esfuerzo combatían la famosa subvención a la escuela neutra de La Unión Liberal. El olvido que algunos de estos elementos ahora hacen de ellos, aceptando sin la más enérgica protesta el nuevo aumento para la 2.ª Enseñanza, y antes al contrario aprovechándose de él para proteger a una Escuela católico-política, demuestra cuan poco sincera era la defensa que entonces hacían del derecho legal y preferente de las Escuelas nacionales; y parece indicar que no es bastante para ellos el

derecho, competencia o religiosidad de las escuelas, si no está refrendado por la filiación política de su devoción.

Y dejando a un lado las anteriores razones, mucho dudamos que el enorme sacrificio, (relativamente a su crítica situación económica), que el Ayuntamiento se impone, resulte fructífero para el bien de Granollers; y nos fundamos en las miras con que se acordó dicho aumento, los términos ambiguos con que se hizo la consignación, y las circunstancias irregulares en que esta fué concedida.

En tiempo del malogrado y muy competente Sr. Espí, se concedía al Colegio de 2.ª Enseñanza municipal unas 1.250 pesetas, siendo desempeñado por dos profesores con título adecuado; ahora que se duplica la subvención, sería muy lógico y natural que se mejorasen notablemente las condiciones de dicha enseñanza. ¿Sucederá esto así? Mucho nos tememos que no, siendo indicio de ello, a más de las razones últimamente indicadas, el que el director del Colegio, al que se concede la subvención no posea siquiera el título académico correspondiente.

Como conclusión de todo lo dicho, deduciremos, pues, que cuando se trata de resolver asunto tan delicado y trascendental, como es la organización de la cultura de Granollers, es necesario hacerlo elevándose sobre las regiones políticas o del favoritismo, casi siempre impuras y mezquinas, y sembrero las más de las veces de graves discordias para los pueblos; y que el único ideal en que deben inspirarse las autoridades así civiles como religiosas es el respeto al derecho, y el noble y levantado deseo de proporcionar al pueblo todo de Granollers, sin distinción de castas, una instrucción sólida e integral, con base religiosa, si, pero no partidista.

J.

Les portes del Congrés

Obertes les Corts legislatives entra o hauria d'entrar la política en un periodo de franca activitat.

El Congrés dels Diputats es o hauria de ser la concreció del pensament popular. Una assemblea on concretades les opinions individuals de districte en un diputat, les opinions de cada partit en la seva respectiva minoria parlamentaria vinguessin a unificarse mes concretament en lleis i acords que siguessin la síntesis del voler nacional.

El Senat es o hauria de ser la coordinació del mateix voler, presentat baix un nou especte i amb distintes modalitats. Per una banda la representació del mateix poble encare que en una forma mes indirecta que la del sufragi universal (ja que'ls senadors per les províncies venen a constituir l'element democràtic del Senat amb tot i ser la elecció de segon grau); per altre la representació de la cultura (Senadors per les Acadèmies i Universi

tats); representació eclesiàstica (Arquebisbes i Senadors per els Arquebisbats); representació dels interessos econòmics en el sentit més enlairat de la paraula (Senadors per les Societats d'Amics del País); representació de la noblesa i la grand propietat (Senadors per dret propi); representació del Estat en lo que té de permanent i lliure de les fluctuacions polítiques (Senadors vitalicis de nomenament real) i representacions de les grans autoritats polítiques per la autoritat moral i d'experiència que se li ha de suposar (Prímat de l'Església, Capítans generals, Almirall, Presidents dels Tribunals i Concels Superiors).

Baix l'especte individual, el Congrés, i en forma de representacions col·lectives o permanents, el Senat, haurían de ser els dos Cossos colegiadors, la representació de tot Espanya.

Això es lo que hauría de ser el Parlament, i mercès a la seva actuació hauría d'animarse la vida política.

Aquesta animació no consisteix en apassionar al país mitjantant debats amb febre, per caurer després en una postració. Caldria que consistís en cridar la atenció serena de la gent perquè's capacitesin dels problemes públics, i estudiessin amb amor pro sense apassionaments les solucions més convenientes al interès públic.

Es difícil assegurar que de la obra parlamentaria pugui emanar aquest adoctrinament polític que tan podria canviar la manera de ser del nostre poble.

La vida activa del Congrés i del Senat perilla de ser curta intermitent i més apassionada que profitosa.

El joc dels partits i sobretot les rivalitats personals farán imposible la vida parlamentaria normal i continuada. Així aquells diputats que com els de Catalunya, representen idealitats i aspiracions populars, veurán tancar-se les portes del Parlament, avans de que les veus sortides del poble puguin apagar els crits de la passió partidista.

Solsament la constància i la energia dels diputats populars podrà fer sentir les opinions filles del poble, però no de moment sinó quan per la fermesa de les campanyes empreses, el Congrés reanuri les seves sessions i aleshores comenci la seva verdadera feina.

Entretant i al compàs d'aquesta obra dels diputats per a fer-se escoltar, cal que totes les regions, totes les comarques canviïn el joc de la vella política de clienteles, per la política de idealitats.

I quan totes o la major part de regions *elegeixin el seu electe* la vida parlamentaria serà menys apassionada però més entusiasta, més política i menys partidista. Més inspirada en el país i més profitosa per a tots els ciutadans.

Teatral

Diumenge 29 de Mars, debutà la companyia que dirigeix el mestre Laureà Riba, posant en escena, a la tarda a l'«Unió Lliberal», *La Casta Susana* amb forsa ajust, fent els Srs. Navarro Vidales, Mata i Malonda, son comés amb molt acert i justesa; sobressortint entre ells, el Sr. Tormo, doncs

va fer un *Academico* com mai l'havíam vist, fent qu'els espectadors aguantesin continuament una riulla de satisfacció.

La Sra. Darnier va fer la *Casta*, i... a dir la veritat l'havíam vista mellor. En aquesta obra debutava la Sta. Teresa Mas, de molts atractius, però de veu molt poca.

Els chors i l'orquestra «Sendras» bastant correctes.

Per la nit la mateixa companyia, representà en el «Casino», la opereta *Eva* del tan aplaudit autor Frantz Lehar, fentse repetir diferents nombres de música; doncs la Sra. Darnier, feu la protagonista amb molt carinyo i acert, secundada molt be per el baríton Sr. Vidales.

En el segon acte, la Sta. Mas i el tenor cómic Sr. Navarro, se feren aplaudir, amb el duo de *los monigotes*, veientse obligats a repetir-lo a prec dels forts aplausos del públic.

Acabà l'acte molt ben ajustat, mereixense el mestre els honors de ser cridat al procénic.

El tercer acte no te res de particular, però no va deixar de que'l públic aplaudís el preludi, que «La Moderna», va dir amb molta justesa i seguretat.

Amb tot i haver plogut de la manera que ho va fer avans de comensar, no va deixar de veuters el teatre plé d'una escullida concurrencia.

RAVEL.

Ajuntament

Sessió del dia 2 d'Abril de 1914

Comensa a les 9 baix la presidència de l'Alcalde Sr. Tardá i amb l'assistència dels Srs. Robert, Puigrodón, Pujol, Pagés, Raich, Jubany, Torras, Vila, Puntas, Riera, i Deu.

Se llegeix i aproba l'acta de la sessió anterior.

Se dona compte d'un ofici del Sr. Degà convidant a l'Ajuntament a les funcions religioses del Dijous Sant i Pasqua, s'acorda assistirhi.

Se dona lectura a una relació de comptes que'l Sr. Torras demana passi a la comissió corresponent doncs diu que en aquesta encara hi ha un individu qu'es el Sr. Puntas, així s'acorda.

Se llegeix un dictamen de la comissió de Foment referent a permisos d'obres, manifestant el senyor Puntas que algunes d'elles ja son fetes, censurant als empleats encarregats de tal vigilancia.

La Presidencia ofereix aplicar les multes corresponents.

Se dona compte de nou expedients de prófugos. S'acorda declararlos com a tals.

La Presidencia posa en coneixement del Consistori qu'ha rebut una comunicació del Governador manant que's fassi un presupost extraordinari per a cubrir el déficit de 64.000 pessetes i pico que té l'Ajuntament.

El Sr. Puntas diu que no es del cas que s'ordeni fer aquest presupost no tenint cap sentència que obligui al pago immediat i demana que's fassi recurs contra la resolució del Sr. Governador.

El Sr. Torras, fentse eco de les manifestacions del Sr. Puntas, diu que s'adhereix a elles, doncs si's feia aquest presupost tindrian que pagarse interessos i s'aniria augmentant el déficit.

La Presidencia demana que consti en acta qu'ell vol cumplir lo ordenat per la superioritat.

Se llegeix un ofici de la societat coral de Barcelona *Els Amics* anunciant que'l dia de Pasqua, farán una visita a nostra Vila.

El Sr. Torras demana que se'ls obsequi amb vins pastés i tabacs. Així s'acorda.

El Sr. Torras diu qu'ha fet gestions per a l'ins-

talació eléctrica del local que ocupa la remonta caballar i com ha vist que puja a una quantitat bastant crescuda ha cregut prudent posarho en coneixement del Consistori per a que's fassi un presupost. S'acorda així.

El Sr. Robert demana que's treguin els dos pals eléctrics que hi han al mitg de l'acera del carrer de la Palma, que son un perill per als transeunts i una ridícula per a Granollers.

La Presidencia diu que ja s'han fet les gestions per a aixó i que sols s'espera que vingui de París el Director de la Companyia, per a firmar les bases amb el propietari de les cases on deuen instalarse les polomilles.

El Sr. Torras diu que en nom de la majoria, presenta les dimissions de tots els individus de la mateixa en les respectives comissions de que forman part, ja que no s'ha modificat la conducta de la Presidencia en la comissió d'Hisenda i diu qu'ells sols assistirán a les sessions del Consistori.

La Presidencia diu que sent molt tal determinació però qu'ell es mantent en lo mateix, perque creu que deu ferho així.

El Sr. Puntas demana a la majoria que rectifiqui el seu criteri, calificant aquesta retirada de cobardía, que si la majoria entén que la Presidencia amb les seves resolucions entrebanca la marxa de la comissió, qu'ho digui, que prou potent es i prou bon director té.

El Sr. Torras diu que aixó no es una retirada ja qu'ells assistirán a les sessions i accepten totes les responsabilitats, però que no poden acceptar jamai, que's fassin injuriet a la comissió d'Hisenda i's segueixin orientacions que no creuen autoritzades.

Nosaltres, diu el Sr. Torras, vindrem a les sessions i si creiem acertat lo que fassin els que queden a les comissions, aplaudirem o del contrari actuarém de minoria.

El Sr. Puntas se ratifica en les mateixes manifestacions fetes calificant aquesta retirada de cobardía.

El Sr. Pujol no considera que sigui tal retirada i diu que'l Sr. Puntas se basa en orientacions diferents de les de la majoria.

A les 10'15, s'aixecá la sessió.

Crónica de la Comarca

Mollet

A n'els tafanerots ens resulta la vida molt aborrida quan en el poble no passa ré, i, aquest ré se refereix, principalment, a la divertida política local.

Passades les eleccions han quedat els cridaires com les gallines amb brom; tots van ala-caiguts, la cresta de gairell i no cacarejan; com si'l moc de la derroca els tingués engargossats....!

¡Animar-se señores, animar-se, que'n Lerroix quan pert, diu: «are més que mai! ¡Vingan denuncies, vinga processos, vingan terribles amenaces, vingan cap-girells, vinga aquell estat febrós, preludi de grans aconteixements! ¿No deien que'n Boget te més influencia que cap ministre? Doncs duro y a la cabeza que certes coses no poden quedar impunes i tothom ja sab que'ls nostres adminis tradors duen la camisa bruta.

Ens aborrim de mala manera. ¡Senyors de la oposició!! ¡No podrian tornar a fer una mica el pallaso?

La Roca

Dissapte a la tarde i diumenge al matí, la societat coral instructiva «El Centre», cantarà pels carrers de nostre poble, les tradicionals caramelles.

Compta ja el coro, amb un grapat de composicions i enguany n'estrena dues mes, que sens duptar serán també del agrado del públic.

Que trobin els caramellaires bona recompensa, i coristes i oients disfrutin una felis Pasqua.

Tip. de J. Joseph.—Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanys
del país i estrangers.

Depositaris del R. A. C. de Catalunya:
Stock de peses per a Automòvils en Les Franqueses.

Blanxart i Maspons

(SUCESSORS DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatsems en LES FRANQUESES

*****
Fàbrica d'Alxarops i Horxates
(Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
Gran estimulant digestiu
*****
Agustí Fortuny
(Sucessor de F.^{co} Fortuny)
*****
Representants únics ab diposit
per a Granollers i sa comarca:
Blanxart i Maspons.
*****

Anís Castells

-- Ilegítim destilat --

Recomanat per son gust
exquisit i fi

PAU RENOM

□ Mollet del Vallés. □

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a Armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Escultura decorativa * Relleus i baix-relleus en guix

ENGUIXAT DE SOSTRES I PARETS D'HABITACIONS
TOTA CLASSE D'ENMOTLLATS I DECORATS EN GUIX

LLUIS MONFERRER ALVARO

Plassa de Verdaguer.-Granollers.

RELOTJERIA I PLATERIA

— DE —

Joaquím Cumella

Casa especial per a tota classe de compostures
PREUS REDUITS

SE COMPRA OR, PLATA I PLATINO

Palma, 37, Estanc · GRANOLLERS.

Disponibile

Els Adobs Químics.

Primeres materies: superfosfats minerals i orgànics,
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

*****
Guano
*****

*****
Vallesá
*****

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó